Capacitat de resistència

El Girona exhibeix la seva solidesa defensiva i esgarrapa un punt del Carranza en un partit equilibrat que manté l'equip sisè

Capacitat de resistència

MARC BRUGUÉS / ENVIAT ESPECIAL | CADIS

Per força ha de tenir mèrit sortir viu del Ramón de Carranza si no fas el teu millor partit. El Girona va ser capaç de fer-ho i d'esgarrapar-hi un valuosíssim punt en un dia en què la major empenta, insistència i, per moments, intensitat del Cadis va topar amb l'ofici i la solidesa defensiva dels blanc-i-vermells. El conjunt de Pablo ?Machín va ser capaç de resistir les moltes envestides -inofensives gairebé totes- dels andalusos i fins i tot, amb una mica de fortuna haurien pogut endur-se els tres punts si el xut d'Eloi Amagat a la primera part no ?hagués acabat al pal. Va ser pràcticament l'única d'ocasió del Girona en tot el partit; un bagatge insuficient per guanyar però va servir per sumar un punt perquè l'equip va ser capaç de mantenir la porteria a zero per tercera jornada consecutiva. I això que en algun moment, les filigranes de René amb la pilota als peus van estar a punt de costar més d'un ensurt. El porter gadità salvaria el Girona de la derrota a la segona part amb una aturada a boca de canó de Rubén Cruz. Al final, la feina defensiva va acabar donant fruits i va permetre al Girona allargar a quatre les jornades d'imbatibilitat (8 punt de 12) i consolidar-se a la sisena posició.

Convençut per l'èxit obtingut a Getafe i contra el Reus, Machín es va decidir a sortir d'entrada amb un sol davanter, Longo, i apostar per Alcaraz al mig del camp al costat de Pere Pons. La baixa de darrera hora de Borja García va fer que Eloi Amagat acompanyés Portu a la mitja punta per darrere de l'atacant italià. L'objectiu era allargar la bona dinàmica de joc i resultats i de passada clavar un bon cop d'efecte en un estadi històric. En un autèntic ambient de gala, el Cadis, empès pel seu públic, va començar dominant el partit i provocant les errades d'un Girona que va sortir un pèl endormiscat. Els andalusos venien de dues derrotes i necessitaven acabar amb la mala ratxa com fos perquè la pressió d'un club i una afició tan exigent se'ls menjava. Així, primer Rubén Cruz, després que Cifuentes es deixés pispar la cartera i Abdullah, en una rematada que René va aturar com va poder, van estar a punt d'obrir el marcador abans dels deu minuts. Unes mans clares d'Aday dins l'àrea en l'intent de tallar una centrada (que l'àrbitre no va veure) van confirmar que el Girona no estava gens còmode i jugava amb una marxa menys.

El Cadis estava aclaparant els de Machín i un dels que més malament ho estava passant era un René molt nerviós en el seu retorn a casa. El porter gironí, malgrat que el Cadis no arribava amb claredat, a punt va estar de regalar dos gols en accions en què es va confiar amb la pilota als peus. Una internada de Cifuentes al llindar de

la mitja hora va ser la primera aproximació mig perillosa d'un Girona desconegut. Tot i això serien els blanc-i-vermells els que més a prop tindrien el gol. Eloi Amagat va estavellar la pilota al pal després que Portu robés una pilota en la pressió. Era un avís que faria que el Cadis es posés nerviós al final del primer temps i comencés a patir. Arran d'aquesta acció, el Girona gaudiria d'un parell de contracops prou clars a la primera part però Aridane, convertit ahir en el Beckenbauer de la Bahía modern, va evitar que es convertissin en ocasions de gol. El partit va arribar a la mitja part amb na xiulada eixordadora cap a l'àrbitre del públic local, que no li perdonava el penal d'Aday per mans no assenyalat.
Machín tenia molta feina al vestidor per mirar de corregir els problemes d'un Girona que s'havia vist superat per pel Cadis pràcticament tota la primera part. Ni Aday ni Cifuentes havien aparegut en atac i, sense els carrils, el Girona perd identitat. Com era d'esperar el Cadis va sortir en tromba a la segona part i als tres minuts, Cifuentes va perdre una pilota que va acabar amb la passada de la mort d'Álvaro García cap a Rubén Cruz. Només René va evitar el gol quan a la graderia ja es cantava, amb una aturada increïble. El porter gironí aturava l'embranzida d'un Cadis que seguia amb el domini de la pilota.

Superada la mitja hora de la represa, Machín va fer el moviment habitual dels darrers partits: fer entrar Fran Sandaza i Cristian Herrera. En la primera ocasió en què van participar, el toledà va assistir el canari que, amb un xut tou, no va poder dirigir bé la pilota. El doble canvi va donar més visibilitat a l'atac blanc-i-vermell i, de fet, de seguida els dos davanters van començar a molestar la defensa gaditana i a posar a prova Alberto Cifuentes. El Cadis havia abaixat un pèl la intensitat, també a causa del gran esforç físic realitzat fins aleshores. Als darrers minuts la por de perdre el punt va fer endarrerir línies a un Girona que va veure com el Cadis l'embotellava a la seva àrea i el masegava a base de córners i pilotes a l'olla. La capacitat de resistència dels gironins seria màxima i serviria per acabar sumant un punt d'allò més positiu per seguir creixent com a equip a partir de no encaixar gols.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/10/10/capacitat-resistencia/808521.html?utm_source=rss